

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

Факультет філології

Кафедра української мови

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**ЖІНОЧІ ОСОБОВІ НАЗВИ
В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ**

Освітня програма «Українська мова і література»

Спеціальність 035.01 Філологія (українська мова і література)

Галузь знань 035 Філологія

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол № 1 від “27” серпня 2019 р.

м. Івано-Франківськ – 2019

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Результати навчання (компетентності)
5. Організація навчання курсу
6. Система оцінювання курсу
7. Політика курсу
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Жіночі особові назви в історії української мови
Викладач (-і)	Брус Марія Петрівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови
Контактний телефон викладача	(0342)596008, 0505346661
Е-mail викладача	mariya_brus@ukr.net
Формат дисципліни	очна форма
Обсяг дисципліни	кредити ЄКТС – 3 (90 год.)
Посилання на сайт дистанційного навчання	http://www.d-learn.pu.if.ua/
Консультації	Обговорення загальнометодологічних і загальнонаукових аспектів курсу, з'ясування особливостей виконання різних форм робіт. Згідно з графіком консультацій.
2. Анотація до курсу	
<p>Навчальна дисципліна «Жіночі особові назви в історії української мови» розкриває етапи зародження категорії жіночості, становлення на власній лінгвальній основі, формування на різних часових зрізах і функціонування впродовж писемного періоду розвитку української мови. Вона ознайомлює з категорією жіночості від витоків до виникнення власної писемності, книжності й державності, показує її взаємозв'язок із розвитком граматичних категорій особи, істоти, роду. Цей курс уможливорює вивчення історії фемінітивів спільнослов'янської доби, давньоукраїнської, староукраїнської, нової і сучасної української мови, їхніх лексико-семантичних, структурно-словотвірних і функціонально-стилістичних ознак, статичних і динамічних явищ на кожному історичному етапі розвитку фемінітивної підсистеми української літературної мови.</p> <p>Дисципліна належить до вибіркових у циклі професійної філологічної підготовки, що сприяє примноженню й поглибленню знань з історії української мови.</p>	
3. Мета та цілі курсу	
<p>Мета.</p> <p>Вивчення основних закономірностей становлення, формування і функціонування номінацій зі значенням особи жіночої статі на власному українському ґрунті з дописемних часів і впродовж усього писемного періоду розвитку української мови.</p> <p>Завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> – усвідомити процеси зародження, становлення і використання фемінітивів української мови як окремої лінгвальної категорії жіночості; – ознайомитися з фемінітивною підсистемою української мови дописемного періоду (за спільнослов'янської єдності й після її розпаду); – простежити лексико-семантичні, структурно-словотвірні зміни в категорії назв жінок давньоукраїнської і староукраїнської літературної мови; – розглянути чинники, процеси і шляхи оновлення та збагачення фемінікону в новий і сучасний український періоди; – проаналізувати функціонально-стилістичні особливості апелювання найменувань жінок у діяхронному аспекті; – визначити основні тенденції розвитку фемінітивної підсистеми української мови протягом писемного періоду; – окреслити основні мовні й позамовні чинники творення та використання фемінітивів на українському ґрунті в XXI ст.; – засвідчити специфічні ментальні, культурні, соціальні ознаки, виразниками яких стали назви осіб жіночої статі. 	

4. Результати навчання (компетентності)

Компетентності:

Знати історію становлення й розвитку фемінітивів української мови в праслов'янський період і формування загальних жіночих номінацій упродовж усієї писемної доби.

Володіти знаннями про стан фемінітивної підсистеми в праслов'янський період, давньоукраїнський, староукраїнський, новий і сучасний український період.

Розуміти лексичні й словотвірні зміни, які відбувалися у фемінітивній підсистемі на кожному синхронному зрізі, співвідношення статичних і динамічних явищ.

Здійснювати аналіз текстів давніх писемних творів із визначенням лексичних, граматичних, стилістичних особливостей іменників зі значенням особи жіночої статі.

Застосовувати сучасні методики та інноваційні технології для успішного й ефективного використання здобутих знань про історію фемінітивів української мови.

Компетенції:

Аналізування фемінітивів на лексичному, словотвірному, функціональному рівнях, виявлення спільних і відмінних ознак між словами різних синхронних зрізів.

Визначення загальних закономірностей розвитку фемінітивів у спільнослов'янській, давньоукраїнській, староукраїнській, новий і сучасній українській мові.

Уміння працювати з давніми українськими писемними пам'ятками, науковими джерелами, вибирати й аналізувати назви жінок із давніх писемних пам'яток української мови.

Розв'язування тестових завдань різних рівнів із використанням теоретичного та практичного матеріалу з вивченого історичного курсу української мови.

Вільне володіння термінологічними поняттями навчального курсу, розуміння і використання їх під час аналізування давніх фемінітивних явищ і процесів.

5. Організація навчання курсу

Обсяг курсу

Вид заняття	Загальна кількість годин
Лекції	14
семінарські заняття / практичні / лабораторні	16
самостійна робота	60

Ознаки курсу

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
8	035 Філологія (українська мова і література)	4	Вибірковий

Тематика курсу

Тема, план	Форма заняття	Література	Завдання, год.	Вага оцінки	Термін виконання
<p>Тема 1. Науково-теоретичні засади дослідження загальних жіночих номінацій у сучасному мовознавстві.</p> <p>1. Проблема історичного вивчення фемінітивів.</p> <p>2. Теоретико-методологічні положення й підходи.</p> <p>3. Принципи діахронного і синхронного аналізу.</p> <p>Завдання для самостійної роботи: опрацювати і схарактеризувати наукові праці з історії фемінітивів української мови.</p>	лекція, практичне заняття, самостійна робота	базова, додаткова	засвоїти теоретичний матеріал – 2 год., виконати практичні завдання – 2 год., опрацювати наукові джерела – 7 год.	5	протягом семестру згідно з розкладом занять

<p>Тема 2. Формування субстантивів із фемінітивним значенням у дописемний протоукраїнський період.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Зародження лінгвальної категорії жіночості. 2. Фемінізація в спільнослов'янській мові. 3. Способи деривації фемінітивів у праслов'янській мові. 4. <p>Завдання для самостійної роботи: опрацювати етимологічні словники, виявити в них і схарактеризувати праслов'янські назви жінок.</p>	<p>лекція, практичне заняття, самостійна робота</p>	<p>базова, додаткова</p>	<p>засвоїти теоретичний матеріал – 2 год., виконати практичні завдання – 2 год., опрацювати наукові джерела – 7 год.</p>	<p>5</p>	<p>протягом семестру згідно з розкладом занять</p>
<p>Тема 3. Найменування жінок у давньоукраїнській мові XI – XV століть.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Фемінітивна підсистема давньоукраїнської мови. 2. Лексико-семантична організація жіночих назв. 3. Структурно-словотвірна класифікація назв жінок. 4. Джерельна база вивчення фемінітивів давньоукраїнської літературної мови. <p>Завдання для самостійної роботи: опрацювати історичні словники та писемні пам'ятки XI – XV ст., виявити в них і схарактеризувати найменування жінок.</p>	<p>лекція, практичне заняття, самостійна робота</p>	<p>базова, додаткова</p>	<p>засвоїти теоретичний матеріал – 2 год., виконати практичні завдання – 2 год., опрацювати наукові джерела – 7 год.</p>	<p>5</p>	<p>протягом семестру згідно з розкладом занять</p>
<p>Тема 4. Найменування жінок у староукраїнській мові XVI – XVII століть</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Фемінітивна підсистема староукраїнської мови. 2. Лексико-семантична характеристика жіночих назв. 3. Структурно-словотвірна класифікація назв жінок. 4. Джерельна база вивчення фемінітивів староукраїнської літературної мови. <p>Завдання для самостійної роботи: опрацювати історичні словники та писемні пам'ятки XVI – XVII ст., виявити в них і схарактеризувати найменування жінок.</p>	<p>лекція, практичне заняття, самостійна робота</p>	<p>базова, додаткова</p>	<p>засвоїти теоретичний матеріал – 2 год., виконати практичні завдання – 2 год., опрацювати наукові джерела – 7 год.</p>	<p>5</p>	<p>протягом семестру згідно з розкладом занять</p>

<p>Тема 5. Найменування жінок у новій українській мові XVIII – XIX століть</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Фемінітивна підсистема нової української мови. 2. Лексико-семантична оцінка загальних жіночих назв. 3. Структурно-словотвірна характеристика назв жінок. 4. Джерельна база вивчення фемінітивів нової української літературної мови. <p>Завдання для самостійної роботи: опрацювати історичні словники та писемні пам'ятки XVIII – XIX ст., виявити в них і схарактеризувати найменування жінок.</p>	<p>лекція, практичне заняття, самостійна робота</p>	<p>базова, додаткова</p>	<p>засвоїти теоретичний матеріал – 2 год., виконати практичні завдання – 2 год., опрацювати наукові джерела – 7 год.</p>	<p>5</p>	<p>протягом семестру згідно з розкладом занять</p>
<p>Тема 6. Загальні назви жінок в українській мові XX століття.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Фемінітивна підсистема української мови XX ст. 2. Лексико-семантичні ознаки загальних жіночих назв. 3. Структурно-словотвірні особливості найменувань жінок. 4. Джерельна база вивчення фемінітивів української літературної мови XX ст. <p>Завдання для самостійної роботи: опрацювати тлумачні словники й твори української літератури XX ст., виявити в них і схарактеризувати найменування жінок.</p>	<p>лекція, практичне заняття, самостійна робота</p>	<p>базова, додаткова</p>	<p>засвоїти теоретичний матеріал – 2 год., виконати практичні завдання – 2 год., опрацювати наукові джерела – 7 год.</p>	<p>5</p>	<p>протягом семестру згідно з розкладом занять</p>
<p>Тема 7. Загальні назви жінок в українській мові XXI століття.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Фемінітивна підсистема української мови XXI ст. 2. Лексико-семантична характеристика загальних жіночих найменувань. 3. Структурно-словотвірна організація назв жінок. 4. Джерельна база вивчення фемінітивів української літературної мови XXI ст. <p>Завдання для самостійної роботи: опрацювати сучасні різностильові українські твори, виявити в них і схарактеризувати назви жінок.</p>	<p>лекція, практичне заняття, самостійна робота</p>	<p>базова, додаткова</p>	<p>засвоїти теоретичний матеріал – 2 год., виконати практичні завдання – 2 год., опрацювати наукові джерела – 8 год.</p>	<p>5</p>	<p>протягом семестру згідно з розкладом занять</p>

<p>Тема 8. Фемінітиви в ареальному, соціолінгвістичному та лінгвокультурологічному вимірах.</p> <p>1. Етнолінгвістична характеристика назв жінок. 2. Соціолінгвістична інтерпретація фемінітивів. 3. Лінгвокультурологічна оцінка найменувань жінок.</p> <p>Завдання для самостійної роботи: проаналізувати фемінітиви сучасної української мови, дати їм етнолінгвістичну, соціолінгвістичну і лінгвокультурологічну оцінку.</p>	практичне заняття, самостійна робота	базова, додаткова	засвоїти теоретичний матеріал, виконати практичні завдання – 2 год., опрацювати наукові джерела – 10 год.	5	протягом семестру згідно з розкладом занять
---	--------------------------------------	-------------------	---	---	---

6. Система оцінювання курсу

Загальна система оцінювання курсу	Оцінювання здійснюється за національною на ECTS шкалою оцінювання на основі 100-бальної системи. (Див.: пункт «9.3. Види контролю» Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»). Загальні 100 балів: 30 б. – поточний контроль, 10 б. – контрольна робота, 10 б. – лінгвістичний аналіз фемінітивів, 50 б. – залікова робота.
Вимоги до письмової роботи	Концептуально конкретне й емпірично верифіковане висвітлення питань.
Практичні заняття	Оцінюються за п'ятибальною системою.
Умови допуску до підсумкового контролю	Виконання усіх запланованих програмою дисципліни форм навчальної роботи, які підлягають контрольному оцінюванню. Мінімальна кількість балів для позитивного зарахування курсу – 50 балів.

7. Політика курсу

Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються. У випадку таких подій – реагування відповідно до [Положення 1](#) і [Положення 2](#).

8. Рекомендована література

Базова література

Брус М. П. Українська мова XI – XV століть: навчальний посібник для студентів філол. спеціальностей вищих закладів освіти. Івано-Франківськ: Тіповіт, 2015. 400 с.

Брус М. П. Фемінітиви в українській мові: генеза, еволюція, функціонування. Частина перша. Монографія. Івано-Франківськ : ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”, 2019. 440 с. Брус М. П. Фемінітиви в українській мові: генеза, еволюція, функціонування. Частина друга. Словник. Івано-Франківськ : ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”, 2019. 640 с.

Брус М. П. Літописання XI – XIII століть як джерело вивчення жіночого антропонімікону. *Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства*: зб. наук. праць. Вип. 21. Ужгород : Ужгор. нац. ун-т, 2016. С. 211–214.

Брус М. П. Найменування жінок у «Граматичі» Мелетія Смотрицького (граматичні, лексичні, словотвірні ознаки) / Наукові записки Тернопільського національного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: Мовознавство. 2018. Вип. 1(29). С. 18–22.

Брус М. Історія фемінітивного словотвору від перших граматичних праць до словотвірних студій І. І. Ковалика. *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*. Львів: Львів. нац. ун-т імені І.Франка, 2017. Вип. 64. Ч. I. С. 463-472.

Брус М. П. Фемінітиви в поетичній мові Тараса Шевченка / Прикарпатський вісник НТШ. Слово: науковий журнал / гол. ред. докт. техн. наук В. М. Мойсишин. Івано-Франківськ, 2017. № 4(40), 2018. № 3(47). С. 46-59.

Брус М. П. Фемінітиви-грецизми в історії української мови. *Українська мова*. 2014. № 2. С. 35–45.

Брус М. П. Феминитивы-русизмы в истории украинского языка / *Science and Education a New Dimension. Philology*. VI(49). Issue: 166, 2018 June. P. 11-15.

Брус М. П. Словник фемінітивів як спроба упорядкування мови творів Леся Мартовича / *Прикарпатський вісник НТШ. Слово: Науковий журнал* / ред. докт. філол. наук. С. І. Хороб. Івано-Франківськ, 2019. № 2(54). С. 50-61.

Додаткова література

Арполенко Г. П. Нариси з морфології старослов'янської мови східнослов'янських пам'яток XI – XIII ст. / [Г. П. Арполенко, З. Г. Козирева, Г. І. Лиса та ін.; відп. ред. В. В. Німчук]. – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2008. – 192 с.

Брус М. П. Фемінітиви в українській мові XI – XV ст. / Брус М. П. // *Вісник Запорізького національного університету. Філологічні науки*. – Запоріжжя: Запорізький національний університет, 2006. – № 2. – С. 28–34.

Гумецька Л. Л. Нарис словотворчої системи української актової мови XIV – XV ст. / Л. Л. Гумецька; [відп. ред. І. М. Керницький]. – К.: Вид-во АН УРСР, 1958. – 298 с.

Історія української мови / Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні АН УРСР. Київ: “Наукова думка”, 1979. Фонетика. 368 с.; 1978. Морфологія. 540 с.; 1983. Лексика і фразеологія. 744 с.; 1983. Синтаксис. 504 с.

Ковалів П. Лексичний фонд літературної мови київського періоду X – XIV ст. / Пантелеймон Ковалів; Наукове товариство ім. Т. Шевченка. – Нью-Йорк, 1962. — Т. I: Основний фонд. – 445 с.; 1964. – Т. II: Запозичення. – 323 с.

Куземська Г. Якою мовою молилася давня Україна: Правила української транслітерації церковнослов'янських текстів / Ганна Куземська. – вид. 2-ге, доопрацьоване і значно доповнене. – К.: КЖД “Софія”, 2012. – 112 с., 165 іл.

Купчинський О. Акти та документи Галицько-Волинського князівства XIII – першої половини XIV століть. Дослідження. Тексти / Олег Купчинський; Наукове товариство імені Шевченка у Львові. – Львів: ТОВ “Простір-М”, 2004. – 1286 с.

Німчук В. В. Походження української мови / В. В. Німчук // *Етнічна та етнокультурна історія України: У 3-х т.* / [ред. О. Б. Діденко, Є. І. Мазніченко, К. В. Харченко; відп. ред. Г. А. Скрипник]. – К.: “Наукова думка”, 2005. – Т. 1. – Кн. 2. – С. 351–468.

Німчук В. Хрестоматія з історії української мови X – XIII ст. / Василь Німчук. – Київ – Житомир: “Полісся”, 2015. – 352 с.

Німчук В. В. Давньоруська спадщина в лексиці української мови / відп. ред. С. П. Бевзенко. К.: “Наукова думка”, 1992. 416 с.

Лексикографічні праці

Етимологічний словник української мови: у 7 т. / ред. кол.: О. С. Мельничук (гол. ред.) та ін. Київ: “Наукова думка”, 1982. Т. 1: А–Г. 632 с.; 1985. Т. 2: Д–Копці. 572 с.; 1989. Т. 3: Кора–М. 552 с.; 2004. Т. 4: Н–П. 656 с.; 2006. Т. 5: Р–Т. 704 с.; 2012. Т. 6: У–Я. 568 с.

Словарь древнерусского языка (XI ~ XIV вв.) / глав. ред. Р. И. Аванесов; Академия наук СССР, Институт русского языка. Москва: “Русский язык”, 1988. Т. I: (а – възаконѣтисѧ). 526 с.; 1989. Т. II: (възалкати – добродѣтельникъ). 496 с.; 1990. Т. III: (добродѣтельно – изжечисѧ). 512 с.; 1991. Т. IV: (изживати – моление). 560 с.; глав. ред. Р. И. Аванесов, И. С. Улуханов; Институт русского языка имени В. В. Виноградова РАН. М.: “Азбуковник”. 2002. Т. V: (молимъ – обѣтънь). 648 с.; глав. ред. И. С. Улуханов. 2000. Т. VI: (овадъ – покласти). 608 с.; гл. ред. В. Б. Крысько. 2004. Т. VII: (поклепанъ – пращоуръ). 512 с.; 2008. Т. VIII: (пре – пробѣженіє). 768 с.; М.: “ЛЕКСРУС”. 2012. Т. IX: (провадити – ражьзизаемъ). 480 с.; М.: “Азбуковник”. 2013. Т. X: (разарѣемъ – свѣтътисѧ). 656 с.; 2016. Т. XI: (свѣне – стагъ). 744 с.; 2019. Т. XII: (соу – съотъходьнь). 688 с.

Словник староукраїнської мови XIV – XV ст.: у 2 т. / ред. кол.: Д. Г. Гринчишин, Л. Л. Гумецька (голова), І. М. Керницький. Київ: “Наукова думка”, 1977. Т. 1: А–М. 631 с.; 1978. Т. 2: Н–Ө. 592 с.

Словник української мови XVI – першої половини XVII ст. / ред. кол.: Д. Гринчишин (відп. ред.), У. Єдлінська, Л. Полюга та ін.; НАН України, Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича. Львів, 1994. Вип. 1: А. 152 с.; 1994. Вип. 2: Б–Богуславець. 152 с.; 1996. Вип. 3: Б–В. 252 с.; 1997. Вип. 4: В. 260 с.; 1998. Вип. 5: В. 258 с.; 1999. Вип. 6: В–Г. 256 с.; 2000. Вип. 7: Г–Д. 256 с.; 2001. Вип. 8: Д. 256 с.; 2002. Вип. 9: Д–З. 256 с.; 2003. Вип. 10: З. 256 с.; 2004.

Вип. 11: З. 256 с.; 2005. Вип. 12: З. 246 с.; 2006. Вип. 13: И–І. 242 с.; 2008. Вип. 14: К. 256 с.; 2010. Вип. 15: К–Л. 256 с.; 2013. Вип. 16: Л. 200 с.; 2017. Вип. 17: М–Моавитанка. 248 с.

Словарь української мови: у 4 т. / упорядкував з додатком власного матеріалу Борис Грінченко; редактори: Л. М. Кудрявкіна, Н. М. Отрох, Л. С. Шорубалка; надруковано з видання 1907–1909 рр. фотоспособом. Київ: “Наукова думка”, 1996. Т. 1: А–Ж. 496 с.; 1996. Т. 2: З–Н. 580 с.; 1997. Т. 3: О–П. 507 с.; 1997. Т. 4: Р–Я. 610 с.

Словник української мови: у 20 т. / гол. наук. ред. В. М. Русанівський; НАН України, Український мовно-інформаційний фонд. Київ: “Наукова думка”, 2010. Т. 1: А–Б. 912 с.; 2012. Т. 2: В–Відеріблитися. 976 с.; 2012. Т. 3: Відставання–Гуральня. 1120 с.; 2013. Т. 4: Д–Жучок. 1007 с.; 2014. Т. 5: З–Зв’янути. 992 с.; 2015. Т. 6: Згага–Кварта. 992 с.; 2016. Т. 7: Квартал–Кяхтинський. 912 с.; 2017. Т. 8: Л–Мішурний. 992 с.; 2018. Т. 9: Міщанин–Настукувати. 912 с.

Словник української мови: у 11 т. / ред. кол.: І. К. Білодід (голова) та ін.; Академія наук УРСР, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні. К.: “Наукова думка”, 1970. Т. I: А–В. 799 с.; 1971. Т. II: Г–Ж. 550 с.; 1972. Т. III: З. 744 с.; 1973. Т. IV: І–М. 840 с.; 1974. Т. V: Н–О. 840 с.; 1975. Т. VI: П–Поїти. 832 с.; 1976. Т. VII: Поїхати–Приробляти. 723 с.; 1977. Т. VIII: Природа–Ряхтливий. 927 с.; 1978. Т. IX: С. 916 с.; 1979. Т. X: Т–Ф. 658 с.; 1980. Т. XI: Х–Б. 699 с.

Тимченко Є. Матеріали до словника писемної та книжної української мови XV – XVIII ст.: у 2-х кн. / підготували до видання В. В. Німчук та Г. І. Лиса; відп. ред. чл.-кор. НАН України Німчук В. В. Київ–Нью-Йорк: “Преса України”, 2002. Кн. 1: А–Н. 512 с.; 2003. Кн. 2: О–Я. 2003. 512 с.

Українська мова: Енциклопедія / ред. кол.: Русанівський В. М., Тараненко О. О. (співголови), Зяблюк М. П. та ін. Видання третє, зі змінами і доповненнями. Київ: Видавництво “Українська енциклопедія” ім. М. П. Бажана, 2007. 856 с.

Електронні ресурси

Сайти зі словниками в online:

портал української мови та культури <http://www.slovnyk.net>;

український лінгвістичний портал: словники України on-line <http://www.ulif.org.ua>;

російсько-українські словники <http://www.r2u.org.ua>;

словники <http://www.slovník.com.ua>; <http://www.slovnyk.lutsk.ua>;

вільну енциклопедію Вікіпедію <http://uk.wikipedia.org>;

українські словники on-line на сайті [rozum.org.ua](http://www.rozum.org.ua): <http://www.rozum.org.ua>;

перекладні українсько-іношомовні, іношомовно-українські словники, а також перекладні термінологічні словники на сайті [GigaDict](http://gigadict.com): <http://gigadict.com>;

українські словники на лінгвістичному порталі [mova.info](http://www.mova.info): <http://www.mova.info>;

українські словники на сайті [Словопедія](http://slovopectia.org.ua): <http://slovopectia.org.ua>.

Електронні адреси бібліотек:

<http://www.nbuv.gov.ua>

<http://www.anthropos.org.ua>

<http://www.lnu.edu.ua>

<http://litopys.org.ua>

<http://mova.dn.ua>

<http://www.inst-ukr.lviv.ua>

Викладачка – кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української мови М. П. Брус